

'מה למעלה'

שיעור לשבת פרשת יתרו תשפ"ה

הרב מרדכי אלון שליט"א

להפוך את המיותר ליתרון

שפחדו מהקב"ה, ועל זה אמר רבי שמעון - "טוב שבמצרים רצוץ את מוחו". אלו הטובים שבמצרים, אלו המחשבות שלנו שלא לגמרי צריך לצאת ממצרים, שיש נקודות טובות שאני יכול לקחת איתי. אבל עכשיו אנחנו צריכים להגיע להר סיני. האם סתם במקרה מספרים לנו על יתרו עכשיו? או שיש כאן עכשיו שלב שבו מגיע הגוי? הגוי במובן הכללי - לא לחינם הזכרנו את טראמפ. הגוי - אחשוורוש, כורש, מלכת שבא, טראמפ, אבל גם הגוי במובן האישי. מי שזה היתרו הזה שמגיע עכשיו?

מופיע בזה"ק בתחילת הפרשה על הפסוק - עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים" - שרק אחרי שיתרו הודה ואמר "גדול ה' מכל הא-להים", רק אז יכול היה להיות בעולם ענין מתן תורה. כלומר זה לא במקרה לפי הזוה"ק ונצטט את לשונו - "כי יתרו הוא סטרא אחרא דאיהו סטר שמאלא". הוא צד השמאל. שמאל הכוונה לבחינות של קליפות שאינן צד הקדושה, הצד ההפוך ואת זה מייצג יתרו, ועי"ז שגם הוא הודה בגדולת ה' עכשיו היה שייך שהקב"ה ייתן את התורה לעולם ושעם ישראל יקבלו אותה. מי זה יתרו בנפש? מיהו בכלל, בעולם? מהו יתרו כהקדמה להגעה לשלב ג', לחלק האחרון ביציאה ממצרים, שהקב"ה יורד על הר סיני, עליונים יורדים למטה, והעולם מקבל את התורה הקדושה?

מה התחדש ליתרו?

נתחיל את הכל בקריאה משותפת של תחילת הפרשה. יש שם דבר משונה. הפסוק הראשון פותח ואומר מה שמע יתרו -

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא ה' אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם. (שמות י"ח. א')

רש"י מבאר -

וישמע יתרו. מה שמועצה שמע ובא, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק (זבחים קטז).

אחרי זה הוא מוסיף על המילים "את כל אשר עשה" - את כל אשר עשה. להם בירידת המן, ובבאר, ובעמלק. כי הוציא ה' וגו'. זו גדולה על כולם.

מה ענין יתרו לקבלת התורה?

פרשת יתרו. זה לא רק שפרשת מתן תורה נקראת על שם יתרו, שזו נקודה מרתקת, אלא צריך להבין למה בכלל הוא מופיע בתהליך היציאה שלנו ממצרים ובדרך למתן תורה? לפעמים קוראים לו יתרו, לפעמים טראמפ, לפעמים אלו אנחנו, בתוכנו - מה המהות שלו?

יש כאן רצף בן שלש פרשיות העוסק ביציאתנו ממצרים; בפרשת בוא יצאנו ממצרים, בפרשת בשלח מצרים דפנו אחרינו והגענו לקריעת ים סוף בשביעי של פסח, ואחרי ירידת המן והבאר ומלחמת עמלק אנו מגיעים בפרשה שלנו להר סיני, ישר מרפידיים. זה המסלול שבו מתחילה יציאת מצרים. סוף המסלול, "היום שאחרי", איננו מעמד הר סיני אלא "ואעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש". סוף המסלול הוא "ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים", כלומר להגיע לארץ ישראל - "רב לכם שבת בהר הזה, פנו וסעו לכם אל הר האמורי", כך נאמר על ישיבתנו בהר סיני. שם אנחנו יושבים מאז מעמד הר סיני. זה הכיוון - הר האמורי, הר המוריה.

על שלשת השלבים הללו דיבר הקב"ה עם משה כבר במעמד בסנה כשאמר לו - "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את הא-להים על ההר הזה". בפרשת בוא ובפרשת בשלח עברנו שני שלבים שאפשר להבין את המהות שלהם ביציאת כל אדם ממצרים; אנחנו עוסקים כמובן גם ביציאה האישית של כאו"א מצרים וממילא של כל העולם כולו ממצרים. בפרשת בוא עסקנו בשלב בו ברחנו ממצרים. אבל אז, המיצר - המצרים - נשארה על כנה. חבולה, הרוסה, פגועה, אבל מלאת כוחות, ותוך שלשה ימים הם מתאוששים - תסתכלו סביבנו - לקום ולזנק קדימה, אמנם לתוך ההתאבדות שלה לתוך הים אבל היא רצה קדימה. יצאנו ממצרים אבל המיצר עוד לא נדחה, הוא לא התבטל, הוא אמנם בצד ואנחנו כאילו לא מושפעים ממנו זמנית.

ואז לקחו אותנו חזרה לבעל צפון, לנקודת הממשק בינינו לבין מצרים ההיא, ומשם התחלנו את המהלך הבא ביציאת מצרים - שמצרים תצא ממני, מתוכי. של ביטול מצרים, שמצרים תטבע בים. שמצרים תאבד, על כל סוס פרעה, על פרשיה, על כל היפה שבה - שהרי אלו היו "הירא את דבר ה'" שהניסו את סוסיהם הביתה בגלל

ואז אחרי שיתרו שומע את דברי משה הוא אומר - "ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים..." כלומר הביטוי "ברוך ה'" רשום על שמו של יתרו. זה הפעם הראשונה של מישהו שאומר ברוך השם. הגוי הזה שבא והתגייר, הוא הראשון שאומר את זה.

פסוק קשה - אשר הציל אתכם" אבל גם "את העם" - זה מי זה אתכם? והפסוק ממשיך - "...עתה ידעתי" - מה ידעת עכשיו שלא ידעת מקודם? מה התחדש? רש"י אומר -

עתה ידעתי. מכירו הייתי לשעבר, ועכשיו ביותר.

זה לא שיתרו הכירו לשעבר כשהיה כהן לע"ז, אלא הכוונה היא לפני שהגיע. והשאלה עדיין במקומה - "עתה ידעתי" כלומר משהו השתנה מאז שהוא שמע ועד עכשיו, וצריך להבין מה התחדש, מה התהפך אצלו - וזה הדבר שאיפשר לעולם לקבל את התורה.

ואז הוא מביא קרבנות -

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וְזֹבְחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶהָרִן וְכָל זֶקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם-חֹתֵן מֹשֶׁה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים.

ואם זו הסעודה של גיורו - זה דבר גדול. אצל יוצאי תוניס יש "סעודת יתרו"...

ורש"י מתאר דבר מדהים. הולם מוזכרים בפסוק חוץ ממשה. איפה הוא? -

ויבא אהרן וגוי. ומשה היכן הלך, והלא הוא שיצא לקראתו וגרם לו את כל הכבוד, אלא שהיה עומד ומשמש לפנייהם.

ועוד נקודה שצריך להתייחס אליה. אנחנו כולנו בהיבון ובמתח לפני מתן תורה, ופתאום יתרו בא ומלמד אותנו את כל ענין, שרי העשרות, שרי חמישים וכו'. יפה, אבל האם זה במקרה שאת זה הוא מלמד אותנו? למה זו הנקודה? למה לא איזה משהו יותר פנימי, שיעור בקצות החושן וכו'? למה זו הנקודה של יתרו? וזה, לפי הזוהר, הנקודה של יתרו שבגללה לא יכול היה העולם לקבל את התורה. מה הוא בא ללמד, שלפי מי שטוען שיתרו בא לפני מתן תורה, היא כל כך עקרונית שנלמד לפני מתן תורה, ואף לפי מי שטוען שיתרו בא אחרי מתן תורה - למה זו הנקודה הראשונה שהוא בא ללמד אותנו אחרי שקיבלנו את התורה?

על אודות ישראל

יש כאן דבר פלאי ופשוט. נתחיל בשאלה ששאלנו - מה חידש משה ליתרו שהוא לא ידע לפני כן. זה ממש צועק מהפסוקים. יתרו שמע תחילה "את כל אשר עשה הא-להים למשה ולישראל עמו", ואילו משה מספר לו - "אשר

כלומר יתרו שמע את הכל - את יציאת מצרים וגם את כל מה שקרה מאז - קריעת ים סוף, מלמת עמלק, את ירדן המן ואת הבאר. הכל. עכשיו יתרו מגיע עם צפורה והילדים -

וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חֹנֵה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים. (שם ה')

ואז הם מתכנסים באוהל ומשה מספר לו -

וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנֹו אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיְצַלֶּם ה'. וַיַּחֲדֵד יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֲצִילֹו מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם. עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל ה' מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלֵיהֶם. (שם ח'-י"א)

איזו התרגשות! רש"י אומר שנעשה בשרו "חידודין חידודין". וואו! אבל לא הבנתי - הוא כבר שמע על הדברים האלה ובגללם הוא הגיע, אז מה הוא כל כך מתרגש עכשיו? וגם פה רש"י אומר -

על כל הטובות. טובת המן והבאר והתורה (מכילתא שם) ועל כולן אשר הצילו מיד מצרים. עד עכשיו לא היה עבד יכול לברוח ממצרים, שהיתה הארץ מסוגרת, ואלו יצאו ששים רבוא (מכילתא שם).

תסבירו לי מה כתוב פה - בא אדם כי הוא שמע דברים גדולים, הוא מתרגש, מספרים לו את אותם דברים וההתרגשות שלו רק גדלה. ממה נעשה בשרו חידודין חידודין? חסידים אומרים שכשאתה שומע מהרבי את הסיפור הגם שאתה כבר מכיר אותו זה נשמע אחרת ומופלא הרבה יותר. זה יפה, אבל צריך להבין - האם קרה פה משהו שלא היה לפני? הרי בגלל שהוא שמע הוא, אז מה ריגש אותו כל כך עכשיו? - זה פשוט שצריך להבין.

רש"י מרגיש את הקושי ולכן הוא אומר

ויספר משה לחותנו. למשוך את לבו לקרבו לתורה.

הפשטנים אומרים שכוונת רש"י היא לקרב אותו לגיור. יתרו בא מעצמו אבל עכשיו מדברים איתו על גיור, תכל"ס, לקרב אותו עוד יותר לתורה. אבל עדיין, כשאתה מקרב אדם לתורה צריך לספר לו דברים שהוא לא ידע, ראייה חדשה. מה שונה בסיפור שסיפר משה ליתרו מול מה ששמע עכשיו ממה ששמע לפני שהגיע אל הר האלקים? מה התחדש? מה קורה פה בנקודה הזו של יתרו שמגיעה גם היא אל מתן תורה?

סעודת יתרו

אגב השם יתרו גם הוא מענין. רש"י אומר שהיו לו שבעה שמות, אבל מתוכם יתרו ויתר נשמעים קצת מיותרים. נשמע קצת כמו חזרה על אותו דבר. שמות מוזרים - והלא זה השם העיקרי שלו?! .. נגיע לזה בהמשך.

הפשוט, ויש דעה שאלו הערב רב שהצטרפו לעם ישראל - אפילו על יד אלו הקב"ה מציל את העולם מתחת יד מצרים!

לתת מוסר למשה רבנו

מה באמת היתה ההצעה של יתרו למשה רבנו? זה לא סתם שהוא בא אליו עם איזה רעיון יפה בזוהר או חידוש ב'נתיבות' או ב'קצות', הוא גם לא בא לומר לו ש'מבחינה מדעית הרעיון שלכם הוא נפלא ולמדתי ניהול במדין ואתה צריך למנות שכבה אדמיניסטרטיבית וכו', אלא הוא בא לתת למשה מוסר מתוך מה שמשה לימד אותו - למה אתה יושב לבד "וכל העם הזה עומד עליך מבוקר על ערב"? אתה צריך לגלות לכל יהודי שגם הוא בחינת משה! משה רבנו, אתה מחדיר בהם שאי אפשר בלי רבי וזה נכון, אבל צריך לומר גם שהרבי יכול לעבור דרך כל אחד ואחד, שבכל אחד יש בחינת משה רבנו - "לא טוב הדבר אשר אתה עושה. מדוע אתה עומד לבדך וכל העם עומד עליך מבוקר עד ערב", ומבאר שם רש"י - זה מה שהפריע לו -

וישב משה וגו' ויעמוד העם. יושב כמלך וכולך עומדים, והוקשה הדבר ליתרו שהיה מזלזל בכבודן של ישראל, והוכיחו על כך, שנאמר מדוע אתה יושב לבדך וכלם נצבים. (שם י"ג ברש"י)

אה, עמדת במבחן בית הדין לגיור יתרו. שכויח! זה המבחן - נתת למשה רבנו החתן שלך מוסר על זה שהוא מזלזל בכבודם של ישראל. או! הבנת את העסק, את הענין. אתה יכול להצטרף לעם ישראל.

ואז עושים סעודת גיור, על האש, עולה וזבחים. את הזבחים אוכלים רק ישראל, לא גוים. כולם יחד - זו חפלה של אחרי מי שנצטרף לעם ישראל. נפלא.

המותר מיותר?

יתרו בא לייצג את החלק של היותר, של היתרה. את הנקודה שנראית כמותרות. אדם לא זקוק באמת להכיר את כל האילולים בעולם. זה באמת מותרות.

למה אנחנו נופלים בחיים? - אנחנו נופלים בחיים לא בגלל דברים חיוניים אלא בגלל המותרות. אדם לא צריך את כל המאכלות שבעולם, את כל הנשים שבעולם - אלו מותרות. המותרות מתארים דברים שאפשר לחיות בלעדיהם, אבל השאלה היא האם אתה יכול לקחת את המותרות ולהפוך את זה ממיותר למצוה? חסידי אדמו"ר הזקן היו אומרים - "מה שאסור - אסור, מה שמצווה - מצווה, ומה שמותר - מותר". לא במובן שחבל שזה נברא, אלא מותר במובן שזה לא קשור, זה לא אסור, לא מחובר. מותרות. כשמשהו מחובר אז או שהוא מצוות למקום הנכון, מצווה, ציווי, או שהוא אסור באזיקים, "קליפות הטמאות" קוראים לזה ואי אפשר להתיר אותו. אבל אתה

עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודות ישראל". יתרו, חותנו של משה, הבין עד עכשיו שהכל היה בזכות משה רבנו הצדיק, ש"לא קם בישראל עוד נביא" כמוהו - המן, הבאר, מלחמת עמלק, הכל בזכות משה. ואגב הוא צודק - ניצחנו במלחמה בזכות ידיו של משה. המן - משה רבנו ביקש עבור ישראל את המן. הבאר? משה היה זה שהיכה בצור בחורב. ואז הבין יתרו שמה שהוציא הקב"ה את ישראל ממצרים גם זה היה בזכות משה. הוא שמע את מה שעשה ה' "למשה ולישראל". אבל משה אומר לו - 'זה סיפורי צדיקים, זה לא גיור. אתה רוצה להתגייר? תבין שהקב"ה עשה את הכל לישראל, כי הם ישראל'. זה גם מה שהוא יאמר בפרשת כי תשא לקב"ה - "מחני נא מספרך אשר כתבך", אבל את ישראל אי אפשר להחליף! "על אודות ישראל".

חשוב לו להדגיש "לפרעה ולמצרים" כי יתרו ידע מיהו פרעה ושאל אחד לא הצליח לעמוד מולו, ואמנם הוא ידע שעם ישראל הוא עם מיוחד, אבל כדי לנצח את פרעה - זה וודאי רק משה. הוא הכיר את פרעה, הוא היה היועץ שלו והוא חשב - 'פשוט... החתן שלי, הצדיק, הראש וישיבה, העוזז התמודד מול פרעה וניצח!'.
אבל אז - "ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה' -" שם הוי"ה, לא אלוקים, אלא ה' המפורש והמיוחד של עם ישראל. זה שם של כל יהודי ויהודי. כל יהודי נמצא במקום ובמצב שהוא יכול להבין היהווה ויהיה בתיבה אחת. את כל מה שעשה ה' גם לפרעה וגם למצרים - זה בא רק מכוחם של ישראל. הוא סיפר לו איך עם ישראל שבים לבעל צפון "וישובו ויחנו", הוא סיפר לו "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", מה זה האמונה של עם ישראל ואיך הקב"ה נתן לו עצמו מוסר ואמר לו "מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל ויסעו" - "כדאי הם זכות אבותיהם שיבקע הים בפניהם". הוא סיפר לו שהוא עצמו למד מה זה עם ישראל כאשר שאל את הקב"ה בסנה "מה זכו ישראל שאוציאתם ממצרים". הוא אמר לו - 'אתה רוצה להתגייר? לא מספיק לומר "אלקיך אלקי", אלא צריך להקדים לזה "עמך עמי". זו ההגדרה בהלכה. אתה יודע מה זה יהודי? אתה יש לך דוקטורט בכל מיני תחומים ופרסי נובל בכל סוגי העבודה זרה שבעולם ואתה גם מבין בשכל מה זה אלוקות ומה זה הצדיק - אבל האם אתה יודע מה זה יהודי? יהודי אחד?!'

ועל זה אומר יתרו - "ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל, אשר הצילו מיד מצרים. ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה" - כל אחד מכם הפיל את פרעה עם המ"ט שערי הטומאה והאימפריה הגדולה שלו. כל ילד וילדה יהודים יש לו כח לעשות את זה. הקב"ה מציל את כל "אשר הציל את העם מתחת יד מצרים" - המושג עם מבטא תמיד במקרא את העם

ועל זה אומר יתרו - "ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל, אשר הצילו מיד מצרים. ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה" - כל אחד מכם הפיל את פרעה עם המ"ט שערי הטומאה והאימפריה הגדולה שלו. כל ילד וילדה יהודים יש לו כח לעשות את זה. הקב"ה מציל את כל "אשר הציל את העם מתחת יד מצרים" - המושג עם מבטא תמיד במקרא את העם

¹ עלית מדרגה מא-להים לשם הוי"ה.

היינו במצרים. והסעודה הזו של יתרו מתי היתה? - ביום הכיפורים! כן, כן. רש"י אומר בתחילת קריאת שני שהמילים "ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם", הם -

ויהי ממחרת. מוצאי יום הכפורים היה... (שם י"ג ברש"י)

הוא ירד עם הלוחות השניים ביום כיפור, והנה - אוכלים ביום כיפור! והמפרשים שואלים - איך הם אכלו ביום כיפור? בחלק הראשון של היום משה ירד מההר, כלומר בחלק הראשון של אותו יום שלפני שה' אמר "סלחתי" לא צמנו כי זה עוד לא היה יום כיפור, ואילו בחצי השני - גם כן אי אפשר לצום כי לא מתחילים את הצום באמצע היום, אז מה עשו? - עשו חאפלה! לקחו את כל הדברים המיותרים והעלו ורוממו אותם!

זה געוואלד - כאשר אנחנו צמים ביום הכיפורים אנחנו מנסים להגיע למדרגה של אותה סעודה שהיתה ביום כיפור בשנה שיצאנו ממצרים. בליל הסדר בירושלים אני מנסה להגיע לרמת האמונה שהיתה לנו כאשר חגגנו את ליל הסדר הראשון שהיה במצרים וביום כיפור בירושלים אני מנסה להגיע למדרגת הקדושה של להעלות את הכל שהיתה בסעודת יום הכיפורים כשמשה רבנו עמד ושימש. בבוקר הוא ירד עם הלוחות, עם התורה, ואחרי הצהרים הוא הביא סטייקים לשולחן, עם בובונים, עם תוספות - עם כל הדברים המיותרים, והכשיר את המיותר שבי לקבלת התורה.

רק היום שמנו לב שהיה ליל סדר אחד במצרים שאלפי שנים אנחנו חותרים ומכח האמונה שקיבלנו בו להביא את כל העולם אל הגאולה השלמה מכוחו. והיה יום כיפור אחד בהיסטוריה שתפקידו של משה רבנו בו היה לדאוג שכולם אוכלים, אוכלים טוב. סעודת יתרו.

כשיש קבלת יתרו שמבין שעתה ידעתי כי גדו ה' - העולם מוכשר לקבלת התורה.

שנזכה בעז"ה לראות את זה בפרט ובכלל. בכלל אנחנו כבר מרגישים את זה - איך כל פעם מחדש הרגעים האלה שלפני הגאולה, משם, מהיתרו, מכהני מדין שבאים ומגלים את עינינו ואומרים לנו - מה אתם יודעים? אתם יודעים מי אתם? זה בכלל לא משה, זה כל אחד מכם חזק יותר מפרעה וממצרים - רק תאמינו. שנזכה לקבלת התורה ולגאולה השלמה בקרוב ממש.

יודע שהוא אסור. אולי זה לא קל לדעת אבל בסוף אתה לומד שאסור לאכול חזיר, למשל. אי אפשר לעשות איתו סעודת מצווה גם אם זה לשם שמיים - כי זה אסור ואתה יודע שזה לא נכנס לבית ספרנו. הבעיות מתחילות לא בדברים האסורים אלא במה שמותר. זה מותר, אבל אתה זוכר להפריש תו"מ? זה מותר, אבל מה אתה עושה איתו? - אתה מצוות אותו, מעלה אותו למעלה, או שאתה נותן למנוע המותר, המשוחרר הזה, לנענע את כל החיים שלך?

זה מדהים - מה שבאמת תוקע אותנו בין יציא"מ למתן תורה הוא היתרו. אדם יכול לעבור את שלב א' ולצאת ממצרים, וגם את שלב ב' - שביעי של פסח. הוא אפילו רואה את מצרים מתבטלת וטובעת בים, ועכשיו יש לו עוד שבעה שבועות משביעי של פסח ועד ערב שבועות לעבוד על כל המידות שלו, חסד שבגבורה, גבורה שבגבורה, תפארת שבתפארת, על כל היתריים שלו, על כל המיותרים. האם גם את הגשמיות שלי, גם המיותר שבי יכול להבין ולהודות "כי גדול ה' מכל האלהים"? רק אחרי שהיתרו שבי אומר "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים" רק עכשיו אני יכול להיות כלי לקבלת התורה. זה פלאי פלאים. זו פרשת יתרו.

זה לא כדי לומר - 'וואו, כמה זכה יתרו שפרשת קבלת הקרויה קרויה על שמו', זה נכון, אבל זה יותר עמוק - אני יכול לצאת ממצרים, מצרים יכלה לטבוע בים ועדיין יש מספיק שטויות שיכולות לתקוע אותי באמצע התהליך בין שביעי של פסח לחג השבועות - כל מיני דברים מותרים ומיותרים. האם אני יכול לקחת את המיותר הזה ולהשתמש בתכונה שנהנית בדברים המותרים ולקרוא לה יתרו - על שם שיתר פרשה אחת בתורה (ע"ש רש"י). זה נשמע לא כל כך טוב, אבל הוא לקח את פרשת מתן תורה וגילה שקבלת התורה היא שהיתר, המיותר, הלא קשור, הלא קשור, המותר - הופך לקשור למצווה!

אנחנו באותה סעודת יתרו לא היינו אבל וודאי שזה מה שעשו שם, כמו בהתוועדות חסידיית אמיתית - לקחו עולה וזבחים, שתו לחיים, ומשה רבנו עומד עליהם ומשמש. משה רבנו משמש - זו היתה סעודה שבה לוקחים את כל העוגות, את כל הסטייקים, את כל המיותר ואת הכל מעלים למעלה.

חאפלה דקדושה

משפט אחרון אבל זו ממש מהפכה. דיברנו כבר על ליל הסדר הראשון שהיה במצרים - הראשון והאחרון שעוד

השיעור מוקדש

לזכות עם ישראל, להצלחת ושמירת חיילי צה"ל, להשבת החטופים מתרח ובשלוש, להשבת כל החטופים לקבר ישראל, לשלום כל החיילים והאלמנות, לע"ג כל החטופים על קידוש ה' באירועי המלחמה ולע"ג יידינו בנימין בן שושנה ז"ל, ושרה בת קלרה ע"ה ולהבדיל לרפואת כל הפצועים והחולים ובתוספת עמרים בן אידית חיה, יחזאי יחודת בן סיגל חוזה, חודית בת אורית וליזווג הגון ליעל רחל בת אריאל אסתר תחי'

להקדשת שיעורים ניתן לפנות בחודעת וואטסאפ לענטאל - 054-7500516